

Avskrift av **Protokoll, hållet i Bäckaryd och Hamneda den 1 juli 1895**

(Protokoll av kronofogde Fagerholm, stavning enligt reform 1906, födelseår för Erlandsson ändrat till 1836)

Sedan underrättelse kommit att åskan innevarande dag slagit ned i en å hemmanet Bäckaryds ägor befintlig ängslada, och att flera personer därvid blivit antingen dödade eller svårt brända, inställde sig undertecknad, kronofogde i orten, härstädes på eftermiddagen denna dag för att om ifrågavarande olyckshändelse taga kännedom, varvid utröntes:

att hemmansägaren Algot Andersson, Bäckaryd Östergård, tillsammans med hemmansägaren Nils Gustaf Erlandsson, Elinge Jakobsgård och drängen Algot Stensson därstädes, torparen Johan August Johansson och h. h. Ida Maria Andersson fr. Bäck, hustrun Eva Eriksson fr. Kånna Slätten, flickorna Alma Emilia Johansson och Hanna Johansdotter fr. Bäckaryd samt Valdemar Nilsson och hans syster Matilda Nilsson fr. Bäck ifrågavarande dag varit sysselsatta med att avslå en väster om Bäckaryds by och i gränsen mot Nöttja socken belägen äng,

att hemmansägaren Johan Andersson fr. Hamneda Gåsagård med sina barn Robert, Axel och Sara samt skomakaren Carl Alm fr. Hamneda skolat å samma ställe tillreda en åker för besåning med rovor;

att samtliga nu nämnda 15 personer mellan kl 10 och 11 på f.m. gått in i en å stället varande, högt belägen ängslada, som var täckt med halm och så stor att 50 à 60 lass hö däri kunde bärgas, för att äta;

att åskan under tiden börjat gå, dock ej synnerligen häftigt men luften var mycket kvav,

att helt plötsligt en stark knall hördes och blixten strax därpå slog ned, såsom man tror, i ladans södra hörn där karlarna lagt sig till vila, tände ladan och ögonblickligen efter antagande dödade ovan bemälda Algot Andersson född den 18 mars 1866, Nils Gustaf Erlandsson 28 juli 1836, Algot Stensson född den 8 januari 1875, Johan Andersson 11 april 1845, hans söner Robert född den 7 juni 1879 och Axel 9 december 1884 samt Valdemar Nilsson, och

att Johan August Johansson och Alm samt flickorna Sara Andersson och Hanna Johansdotter blivit mer eller mindre brända, dock ej någon livsfarligt.

Angående olyckshändelsen berättar

1:o Hustrun Ida Maria Andersson: att nämnda karlar lagt sig att vila i en rad i södra hörnet av ladan, att åskan därpå plötsligt slog ned i samma hörn, varpå ladan ögonblickligen tändes på alla håll, att fruntimren som lagt sig i nordvästra hörnet då rusade mot dörröppningen, som var på södra gaveln, att hon därvid fått se sin man Johan August Johansson och drog ut honom ur elden, att ovan nämnda döda personer antagligen träffats av blixten enär icke något rop eller ljud hördes från dem, och att ladan inom några minuter var nedbrunnen.

2:o Hustrun Eva Eriksson: att åskan slog ned och tände överallt i södra hörnet av ladan, där karlarna lågo, samt antagligen genast dödade dem, att så fort ske kunde, de kvarlevande sökte få ut de i ladan inneliggande men att deras kroppar då voro alldeles förbrända med undantag av Valdemar Nilssons, som hans syster genast fick ut, men han var redan vid påträffandet död, och att ladan inom några minuter var nedbrunnen till marken.

3:o Flickan Sara Andersson: att hon sökte få ut ur ladan sin broder Robert, som låg närmast öppningen, men att elden rasade så häftigt att taket slog ned just då hon var med brodern i öppningen, varvid hon själv blev bränd.

Vid besiktning av liken efter Johan Andersson och hans söner, vilka sedan blivit förde till Hamneda, befunnos de vara fullständigt förkolnade och utgjorde nu endast en bränd svart massa, vilket jämväl skulle vara förhållandet med liken efter Algot Andersson, Nils Gustaf Erlandsson och Algot Stensson, vilka kvarlåg å stället. Valdemar Nilsson hade blivit av sin far hemmansägaren Ola Nilsson hämtad till Bäck.

De sårade fördes på aftonen till lasarettet i Ljungby och blevo där förbundna och behöva endast Johan August Johansson och flickan Hanna Johansdotter kvarstanna å lasarettet.

Som ovan.

In fidem
(Underskrivet av kronofogde Fagerholm)